

“Tota la història de l’evangelització d’aquests dos mil·lennis mostra amb gran evidència l’eficàcia que ha estat la missió dels catequistes” ja que bisbes, sacerdots i diaques, juntament amb tants consagrats, homes i dones, van dedicar la seva vida a l’ensenyament catequètic a fi que la fe fos un suport vàlid per a l’existència personal de cada ésser humà”.

(Papa Francesc)

paraules del bisbe

PA PARTIT PER A LA VIDA DEL MÓN

Benvolguts diocesans:

L’Eucaristia expressa d’una manera singular el que va ser tota la vida de Jesús. En l’evangeli de Joan diu Jesús: “El pa que jo donaré és la meua carn per a la vida del món” (Jn 6, 51). Jesús va fer de la seva vida una donació total als altres, es va fer pa partit per a donar la vida a tots. Durant la seva vida a la terra es va acostar a cada persona ple de compassió i misericòrdia, fent-se especialment solidari dels pobres i els que sofreixen. La seva donació va aconseguir la seva màxima expressió en la creu, on va donar lliurement la seva vida per tots nosaltres.

Doncs bé, l’Eucaristia actualitza de manera sacramental aquest lliurament de Jesús, el do de la seva pròpia vida. Per això, de l’Eucaristia brota un corrent d’amor que ens dóna força per a viure com Ell va viure i lliurar també nosaltres la nostra vida als altres. “Per això –escriu Benet XVI- l’Eucaristia impulsa a tot el que cregui en Ell a fer-se pa partit per als altres i, per tant, a treballar per un món més just i fratern... En veritat, la vocació de cadascun de nosaltres consisteix a ser, juntament amb Jesús, pa partit per a la vida del món” (*Sacramentum caritatis*, 88).

Alimentats amb el do de l’Eucaristia, també nosaltres podem ser pa partit per als altres, donant la nostra vida amb generositat. “La Comunió eucarística –recorda el papa Francesc-, si ho fem amb fe, transforma la nostra vida, la transforma en un do a Déu i en un do als germans” (*Angelus 16-8-2015*). Quan ens alimentem amb el “pa de vida”, entrem en un dinamisme d’amor, que ens condueix a ser persones de perdó i recon-

Corpus Christi 2019 - Sebastià Taltavull

† **Francesc, bisbe de Menorca**

ciliació i a compartir no sols el que tenim sinó també tot el que som.

És impressionant el testimoni de Etty Hillesum, una jove d’origen jueu que va ser executada en el camp de concentració de Auswichtz quan tenia 29 anys. En el seu Diari revela el camí interior que la va portar des d’una vida de rebel·lia i desordre a trobar Déu en la lectura dels salms i l’Evangeli. Al final del Diari comprèn la raó de la seva existència i diu: “He partit el meu cos com el pa i l’he repartit entre els homes. ¿Per què no, si estaven tan famolencs i han hagut de privar-se d’això tant de temps?”. I conclou el diari amb la següent cita: “Una voldria ser un bàlsam vessat sobre tantes ferides”. Són paraules escruixidores en boca d’una dona que va voler compartir la sort del seu poble i va morir en la cambra de gas.

En aquesta festa del Corpus Christi us convido a deixar que la força de l’Eucaristia assoleixi tota la nostra vida i ens transformi en pa partit i en bàlsam per a curar les ferides dels altres. Quan de veritat celebrem l’Eucaristia, ens sentim empesos a fer de la nostra vida una donació per a donar vida als altres.

la notícia

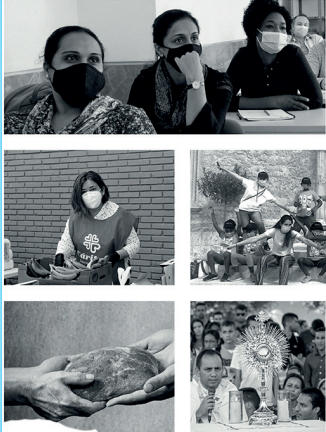
Festivitat del Corpus Christi i Dia de la Caritat 2021

Déu sempre està al nostre costat complint la seva promesa: “Jo estaré amb vosaltres cada dia fins a la fi dels temps” (Mt. 28, 20). En aquests temps singulars i complicats degut a la pandèmia, hem redescobert la importància d’alguns valors essencials com la proximitat, la fraternitat i l’esperança cristiana que brollen de l’Eucaristia.

En l’Eucaristia ens posam a les mans de Déu que ens mou a l’amor fratern, a ser els seus deixebles per tot arreu, compromesos amb els més pobres i exclosos de la nostra societat. En el seu missatge per al Dia de la Caritat, els bisbes agraeixen el servei generós que duen a terme **“els deixebles missioners de Jesucrist a Caritas i les**

persones que fan possible el servei de caritat en les parròquies”.

Com a comunitat cristiana, com a poble de Déu, tenim el compromís d’involucrar-nos a fer quotidiana i real aquesta caritat sense fronteres amb totes les persones i a estar compromesos pel bé comú. Siguem testimonis de la nostra fe, compartint el banquet de la Vida de Jesús Ressuscitat sent signe de consol, d’alè, de denúncia i d’esperança enmig d’una societat trencada i ferida. **Les col·lectes de les misses d’aquest cap de setmana aniran destinades a Caritas Menorca** per a donar suport a la gran tasca social i humana que realitza dia a dia per acompanyar les persones que més ho necessiten.

#SIGUEM MÉS POBLE

DIA DE CARITAT 2021

Santíssim Cos i Sang de Crist

Lectura del llibre de l'Èxode 24, 3-8

Salm responsorial 115

R: Invocant el seu nom, alçaré el calze per celebrar la salvació.

Lectura de la carta als cristians hebreus

9, 11-15

Crist ha vingut com a gran sacerdot del món renovat que ara comença. Ha entrat una vegada per sempre al lloc sant, passant per un tabernacle més gran i més perfecte, no fet per mans d'homes, ja que no pertany al món creat; i no s'ha servit de la sang de bocs i de vedells, sinó que amb la seva pròpia sang ens ha redimit per sempre. Segons la Llei de Moisès, la sang dels bocs i dels vedells i la cendra de la vedella, aspergida sobre els qui estaven contaminats, purificava i santificava interiorment. Ara però, Crist s'ha ofert ell mateix a Déu, per l'Esperit Sant, com a víctima sense taca. Per això, i amb molta més raó, la sang del Crist ens purificarà de les obres que porten a la mort, perquè puguem donar culte al Déu viu. Crist, per tant, és mediador d'una nova aliança, perquè ha mort en rescat de les culpes comeses baix de la primera. Per ell, els qui eren cridats a l'herència eterna reben allò que Déu els havia promès.

Lectura de l'evangelí segons sant Marc

14, 12-16.22-26

El primer dia dels Àzims, quan la gent immolava l'anyell pasqual, els deixebles digueren a Jesús: "¿On voleu que anem a preparar-vos el lloc perquè puguem menjar l'anyell pasqual?" Ell envià dos dels seus deixebles amb aquesta consigna: "Anau a la ciutat i us trobareu amb un home que duu una gerra d'aigua. Seguiu-lo, i allà on entri digau al cap de casa: El mestre pregunta on l'allotjareu per poder menjar l'anyell pasqual amb els seus deixebles. Ell vos ensenyarà a la part alta de la casa una sala gran, arreglada amb estores i coixins. Preparau-nos allà el sopar." Els deixebles se'n anaren. Arribant a la ciutat, ho trobaren tot com Jesús els ho havia dit i prepararen el sopar pasqual. I mentre menjaven, Jesús prengué el pa, digué la benedicció, el partí, els el donà i digué: "Preneu-lo: això és el meu cos." Després prengué el calze, digué l'acció de gràcies, els el donà i en begueren tots. I els digué: "Això és la meua sang, la sang de l'aliança, vessada per tots els homes. Vos ho dic amb tota veritat: Ja no beuré més d'aquest fruit de la vinya fins al dia que en beuré de novell en el Regne de Déu." Després de cantar l'himne, sortiren cap a la muntanya de les Oliveres.

Lectura del llibre del Èxode 24, 3-8

En aquells dies, Moisès baixó i contó al poble totes les paraules del Senyor i totes les seves decretes; i el poble contestà amb veu unànime: «Cumpliremos todas las palabras que ha dicho el Señor». Moisès escribió totes les paraules del Senyor. Se levantó temprano y edificó un altar en la falda del monte, y doce estelas, por las doce tribus de Israel. Y mandó a algunos jóvenes de los hijos de Israel ofrecer al Señor holocaustos e inmolar novillos como sacrificios de comunión. Tomó Moisès la mitad de la sangre y la puso en vasijas, y la otra mitad la derramó sobre el altar. Después, tomó el documento de la alianza y se lo leyó en alta voz al pueblo, el cual respondió: «Haremos todo lo que ha dicho el Señor y le obedeceremos». Entonces Moisès tomó la sangre y roció al pueblo, diciendo: «Esta es la sangre de la afianza que el Señor ha concertado con vosotros, de acuerdo con todas estas palabras».

Salmo responsorial 115

R: Alzaré la copa de la salvación, invocando el nombre del Señor.

Lectura de la carta a los Hebreos

9, 11-15

Lectura del santo evangelio

según san Marcos

14, 12-16. 22-26

El primer día de los Ázimos, cuando se sacrificaba el cordero pascual, le dijeron a Jesús sus discípulos: «¿Dónde quieres que vayamos a prepararte la cena de Pascua?» Él envió a dos discípulos, diciéndoles: «Id a la ciudad, os saldrá al paso un hombre que lleva un cántaro de agua; seguidlo y, en la casa en que entre, decidle al dueño: "El Maestro pregunta: ¿Cuál es la habitación donde voy a comer la Pascua con mis discípulos?" Os enseñará una sala grande en el piso de arriba, acondicionada y dispuesta. Preparádnosla allí». Los discípulos se marcharon, llegaron a la ciudad, encontraron lo que les había dicho y prepararon la Pascua. Mientras comían, tomó pan y, pronunciando la bendición, lo partió y se lo dio diciendo: «Tomad, esto es mi cuerpo.» Después, tomó el cáliz, pronunció la acción de gracias, se lo dio y todos bebieron. Y les dijo: «Esta es mi sangre de la alianza, que es derramada por muchos. En verdad os digo que no volveré a beber del fruto de la vid hasta el día que beba el vino nuevo en el reino de Dios». Después de cantar el himno, salieron para el monte de los Olivos.

Fer de la nostra vida una vida que es dona

El missatge de l'Evangeli d'avui és el mateix que el del Dijous Sant i de tota la Setmana Santa: "podem fer de la nostra vida una vida que es dona". Així ens "connectam" a la Vida-que-es-dona que és Déu mateix. El Pare.

Actualment, la vinculació d'aquesta festa amb allò que representa Caritas ens permet recuperar el significat profund i radical de l'Eucaristia.

"Déu estima tant el món que li ha donat el seu Fill Únic" (Jn 3,16). Jesús, fent-se aliment per als altres, realitza i ens fa visible l'amor de Déu. En l'Eucaristia, cada participant s'alimenta i es fa aliment per als altres. A partir de Jesús (l'Home), tota la humanitat va transformant-se en "cos de Crist". Només en quedem exclosos si "sortim de la Humanitat", situant-nos per damunt d'ella. Tot el que signifiqui "domini sobre els altres" queda exclòs del "cos de Crist".

Podem recordar aquí aquell text del Concili: "Joies i esperances, tristesses i angoixes dels homes d'avui, dels pobres sobretot i de tots els que sofreixen, són també les joies i les esperances, les tristesses i les angoixes dels deixebles del Crist, i no hi ha res de veritablement humà que no hagi de trobar eco en els seus cors." (GS 1). L'Evangeli de Mateu ens ho deixa encara molt més clar: "Us ho asseguro: tot allò que fèieu a un d'aquests germans meus més petits, a mi m'ho fèieu" (Mt 25, 40). Es tracta d'anar redescobrint l'única imatge de Déu i de Jesús que l'Evangeli ens proposa: el rostre de l'altre, sobretot quan aquest "altre" és víctima d'alguna forma de Poder.

Aquesta festa, que avui celebrem, ha d'ajudar a que l'acció de Caritas a les nostres parròquies sigui cada vegada manco un "servei de beneficència" i vagi esdevenint un "servei" de veritable comunió.

Vicent Lladrés

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

Salms de la 2ª Setmana

Dg.6, Cos i Sang de Crist: (S): Ex 24, 3-8 / Sal 115 / He 9 11-15 / Mc 14, 12-16.22-26.

DI. 7, Fèria: 2C 1, 1-7 / Sal 33 / Mt 5, 1-12.

Dt. 8, Fèria: 2C 1, 18-22 / Sal 118 / Mt 5, 13-16.

Dc. 9, Fèria: 2C 3, 4-11 / Sal 98 / Mt 5, 17-19.

Dj. 10, Fèria: 2C 3, 15-4, 1. 3-6 / Sal 84 / Mt 5, 20-26.

Dv.11, Sagrat Cor de Jesús (S): Os 11, 1. 3-4. 8c-9 / Sal 152 / Ef 3, 8-12. 14-19 / Jo 19, 31-37.

Ds. 12, Cor Immaculat de Maria (MO): 2C 5, 14-21 / Sal 102 / Lc 2, 41-51.

Dg. 13, XI de Durant l'Any: Ez 17, 22-24 / Sal 91 / 2C 5, 6-10 / Mc 4, 26-34.

pregar amb els salms

Lliures de tota culpa sal 130 (129)

Des de la profunditat de l'abisme surt el crit del salmista. El salm és el cant de confiança d'un fidel que, després d'haver experimentat la separació del Senyor, retroba el seu lloc en una relació renovada amb ell, un nou inici que és un alliberament. El salm comença amb una petició inicial, després conté una confessió de les culpes i la petició de gràcia, una confessió de confiança i una exhortació. El moviment de la pregària és vertical: de la profunditat vers l'altura de Déu, d'on davalla el seu perdó i el seu amor.

*Des de l'abisme et crid, Senyor;
Senyor, escolta el meu clam;
escolta, estiguis atent
al meu clam que et suplica
Si tinguessis en compte les culpes,
Senyor, qui es podria sostenir? (vv. 1-3)*

Déu és u amb "atenció d'amant", com

diria el papa Francesc. No està adormit, no hi ha que demanar-li el mateix una vegada i una altra. Ell comparteix la nostra proximitat més íntima, no està en cap cel llunyà. Prou de cridar a qui hi és. Comparteix la nostra alegria i el pes de la nostra història. Estam en la seva presència perquè ell ens embolcalla. No és una atenció coactiva, sinó amant.

*Els sentinel·les esperen el matí;
Israel confia en el Senyor,
perquè són del Senyor l'amor fidel
i la redempció generosa (vv. 7-8).*

L'única manera de respondre a les preguntes que neixen de la culpa i de la por, és activar la confiança. Activar-la, fer-ne exercicis, fins que afluixi el clau de la pregunta temerosa, fins que no importi tant el més enllà com el més aquí viscuts en gojosa confiança.

Gadi Bosch osc

"Querida Amazonia"

Ampliar horitzons...

Els creients necessitam trobar espais per conversar i actuar junts pel bé comú. Totes les religions tenen les seves escriptures, molts cops uns amb els altres no les valorem encara que quan les llegim hi podem trobar «preceptes i doctrines que no poques vegades reflecteixen una espurna d'aquella Veritat que il·lumina tots els homes». La força que uneix a tots els cristians (siguin de la confessió que siguin) té un valor immens. Moltes vegades donam tanta importància al que ens divideix que no ens adonam ni valoram el que ens uneix:

- * La fe en Déu, el Pare que ens dona la vida i ens estima tant.
- * La fe en Jesucrist, l'únic Redemptor, que ens va alliberar amb la seva resurrecció gloriosa.
- * El desig de la seva Paraula que guia els nostres passos.

- * El foc de l'Esperit que ens impulsa a la missió.
- * El manament nou que Jesús ens va deixar, la recerca d'una civilització de l'amor, la passió pel Regne que el Senyor ens crida a construir amb Ell.
- * La lluita per la pau i la justícia.
- * La convicció que no tot s'acaba en aquesta vida, sinó que estem cridats a la festa celestial on Déu eixugarà totes les llàgrimes i recollirà el que vam fer pels que pateixen.

Tot això ens uneix. Com no lluitar junts? Com no pregar junts?

Com no treballar colze a colze per defensar els pobres de l'Amazònia?

Com no mostrar el rostre sant del Senyor i cuidar la seva obra creadora?

Justícia i Pau de Menorca
justiciaipau@bisbatdemenorca.org

Amazones peruà. Pavel Martiarena

l'entrevista a:

**CÉSAR VALENCIA DURÁN
Y TEOLINDA MARTÍNEZ LEÓN**

César Valencia Durán y Teolinda Martínez León son un

matrimonio misionero de la "Fraternidad Misionera Verbum Dei". El pasado 15 de mayo impartieron una conferencia sobre

"Familia y misión

ad gentes: Amar en la alegría de la familia", en la parroquia de Sant Bartomeu en Ferreries.

«Familia y misión ad gentes», ¿con qué finalidad fue escrito este documento?

-La Misión "Ad Gentes" desea delinear los principios de la actividad misional y reunir a todos los fieles para que el Pueblo de Dios, caminando por la estrecha senda de la cruz, difunda el reino de Cristo y prepare los caminos a su venida.

¿A quién está principalmente dirigido?

-Cristo Señor, de entre los discípulos, llama siempre a los que quiere, para que le acompañen y para enviarlos a predicar a las gentes. La apertura a toda la Iglesia de esta misión de evangelizar fue un cambio revolucionario que hizo que se pudiera tomar en cuenta no solo a los ministros ordenados como agentes de evangelización, sino también a los laicos y dentro de éstos a la familia como lugar privilegiado de educación en la fe. "Amar en la alegría de la familia".

¿Cuál es la misión de las familias cristianas dentro de una sociedad cada vez más secularizada?

-Custodiar el depósito de la fe que hemos recibido de Cristo a través de la Iglesia, la vivencia fiel de los sacramentos, y testimoniar con alegría y convicción proclamando kerigmáticamente la novedad del Evangelio; entonces las misiones pueden y deben dar testimonio al menos de la caridad y bondad de Cristo con paciencia, prudencia y mucha confianza, preparando así los caminos del Señor.

¿Cómo actuar y ser evangelizadores para no sucumbir en el intento?

-Convencidos de que la misión evangelizadora es voluntad de Dios. Jesús en Jn.15. 5, dice: "Yo soy la vid; vosotros los sarmientos. El que permanece en mí y yo en él, ése da mucho fruto; porque separados de mí no podéis hacer nada" y siguiendo las huellas de su Maestro, manso y humilde de corazón, manifiesta que su yugo es suave y su carga ligera. Dé testimonio de su Señor con su vida enteramente evangélica, con mucha paciencia, longanimidad, suavidad, caridad sincera y, si es necesario, hasta con la propia sangre.

¿Cuál fue el mensaje que transmitieron en su conferencia?

-A partir de nuestra consagración como matrimonio misionero Verbum Dei, dimos respuesta testimonial kerigmática sobre el envío hecho por Jesús, obedeciendo su mandato: "Y les dijo: Id por todo el mundo y proclamad la Buena Nueva a toda la creación" (Mc, 16,15), y que esta experiencia nos llenó del "Amar en la alegría de la familia", por esta llamada nos esforzamos en anunciar el Evangelio a todos los hombres.

Toni Olives

Agenda

✍ Dia de la Caritat 2021

Aquest cap de setmana celebren el Dia de la Caritat i totes les col·lectes de les misses van destinades a Caritas Diocesana de Menorca.

✍ Assemblea Escoltes de Menorca

Divendres 11 de juny, a les 19 h, via zoom. En aquesta assemblea, que és extraordinària, a l'ordre del dia hi haurà l'aprovació dels comptes de 2020 i la presentació per l'aprovació del pla de voluntariat de l'associació.

✍ Fons Diocesà de Solidaritat

Iniciativa solidària per ajudar econòmicament a les persones i famílies més vulnerables de Menorca. Podeu col·laborar aportant els vostres donatius al compte bancari de La Caixa: **ES60 2100 0061 4402 0087 5568**

✍ Els programes de ràdio de la nostra Església

Cada setmana podeu escoltar els nostres programes de ràdio amb tota l'actualitat de l'Església de Menorca (l'Evangeli, entrevistes, notícies, agenda, etc.)

A Cope Menorca (89.6 FM):
-“El Mirall de l'Església” els divendres a les 13.30 h.
-“Església notícia” els diumenges a les 9.45 h.

A IB3 Ràdio (88.6 FM):
“Tems de Creure” els dissabtes a les 7.30 h.

A Radio María (92.0 FM):
“Revista Diocesana” els diumenges a les 13.30 h.

També els podeu escoltar en directe per internet o bé en redifusió a la web del Bisbat de Menorca, a l'apartat “Comunicació”: <https://bisbatdemenorca.org/programacio-de-radio/>

Notícies nostres

Recital de poesia i música a la parròquia de Santa Eulàlia

Fa uns dies es va celebrar un nou recital del cicle de música i poesia a la parròquia de Santa Eulàlia d'Alaior. Aquesta proposta cultural, iniciada el desembre de 2019, té com objectiu convidar a tots els veïns i veïnes d'Alaior a la reflexió i a nodrir l'esperit amb la bellesa de l'art.

La programació, que es va haver de cancel·lar el curs passat degut a la pandèmia, es va reprendre amb un recital que va tenir com a protagonista el silenci, un silenci molt present dins d'algunes creacions poètiques i musicals. Ponç Pons i Soledat Camps han estat els encarregats de triar els poemes i poetes que han format part de cadascun dels recitals. Na Pilar Pons Barro i na Maria Camps s'han encarregat

Parròquia Santa Eulàlia - Alaior

d'acompanyar els poemes amb música i cant, un altre grup va recitar els poemes i Joan Taltavull va acompanyar amb la dansa aquest últim recital, que va ser una gran oportunitat per a gaudir d'uns moments de silenci i reflexió.

Festa de Maria Auxiliadora 2021

Sergi Febrer Ametller

Diumenge passat el bisbe Mons. Francesc va presidir l'Eucaristia amb motiu de la Festivitat de Maria Auxiliadora al Santuari de Ciutadella. Aquesta celebració va coincidir amb la Solemnitat de la Santíssima Trinitat, dia en el que també celebràvem l'amor de Déu, que és Pare, Fill i Esperit Sant.

El Bisbe va iniciar la seva homilia recordant que Maria ens ajuda a endinsar-nos en el misteri de Déu. Ella va acollir el Fill de Déu amb serenitat i confiança, lliurant-se del tot a la voluntat del Pare. A més, va ressaltar que Maria “va aprendre de Jesús a experimentar Déu com el seu “Abba”, el seu Pare estimat”.

Mons. Francesc va destacar que Maria “va experimentar i viure Déu com a Trinitat, així ho va proclamar plena d'alegria al llarg de la seva vida”. Ella ens va mostrar la confiança plena en Déu u i tri. En un context en el que molts no coneixen Déu o han abandonat la seva fe, els cristians contemporanis tenim la gran missió de donar a conèixer als altres el Déu viu i vertader, el seu amor per nosaltres (“Aneu a convertir a tots els pobles”). L'Eucaristia va concloure demanant a Maria que ens auxiliï i ens ajudi “a transmetre als altres aquest Déu trinitat que hem conegut i omple la nostra vida.”

“L'Església a Menorca en el segle XIX (1795-1901)” el nou llibre de Miquel Àngel Casanovas

Miquel Àngel Casanovas, doctor en història i professor d'ensenyament secundari, acaba de publicar “L'Església a Menorca en el segle XIX (1795-1901)”, un llibre en el qual aporta una visió sintètica de l'Església catòlica a Menorca en el segle XIX, un temps de grans canvis i transformacions socials.

L'historiador menorquí analitza els reptes que la nova diòcesi de Menorca, creada el 1795, hagué de fer front: la crisi de l'antic règim i la consolidació de l'Estat liberal, la secularització i la pluralitat de creences; a la vegada que estudia la resposta que l'Església menorquina va donar a aquests reptes: les organitzacions de laics, les noves congregacions religioses i la funció de l'Església catòlica en l'ensenyament i la cultura. Es tracta d'una lectura molt recomanable per a conèixer més a fons el paper de la nostra Església en l'inici del període contemporani.

